

Johansson presenterar mig för ett dilemma: antingen accepterar jag att (trop)klasser konstitueras med hjälp av likhetsrelationer – och drabbas av Russells onda regress – eller så medger jag att jag inte kan förklara varför tre enkla åtskilda vita troper alla med rätta kan kallas vita; och det är lika illa det. Jag menar att jag utan alltför otrevliga konsekvenser kan acceptera detta dilemmas *båda* horn.

Ja, klasser konstitueras med hjälp av likhetsrelationer. Men likhetsrelationer ger oss inte, utan är snarare en konsekvens av, enskilda tropers natur; ' Fa ' (där ' a ' är namnet på en trop) görs sant av tropen a , *inte* av a såsom tillhörande klassen F . Det är visserligen en (nödvändig) konsekvens av a 's existens att a (p.g.a. sin primitiva natur) kommer att likna en rad andra troper. Det är därmed en (nödvändig) konsekvens av a 's existens att a kommer att ingå i vissa likhetsklasser. Anta nu att det är sant att ' $Fa \& Fb \& Fc$ ' (där a , b , och c är troper). Detta är sant, enligt tropteorin i min tappning, om a , b , och c existerar. Om dessa troper existerar, och 'är som de är' så kommer deras (eventuella) exakta likhet med nödvändighet också att existera. Om a , b , och c exakt liknar varandra så kommer de därmed (och nödvändigtvis) att ingå i samma ekvivalensklass. Det är just för att likheten mellan troper här beror på tropernas (primitiva) natur, och inte tvärtom, som den likhetsregress jag tvingas acceptera inte är ond, utan godartad (enligt den distinktion jag utvecklar i min artikel, en distinktion som Johansson tycks acceptera).

Nej, jag kan *inte* förklara vad som gör att tre troper med rätta kan kallas vita. Åtminstone så kan jag inte det så länge följande inte accepteras som en förklaring: "därför att troperna har den (primitiva) natur de har"; "därför att troperna är som de är". Att Johansson och jag emellanåt tycks oense om vad som kan och inte kan utgöra en acceptabel "förklaring" kan förmodligen förklaras av att vi kanske inte heller riktigt är överens om vad som ska "förklaras". Jag har i flera olika texter (se t.ex. 2002; 2008; under utgivning) försvarat uppfattningen att en metafysisk teori som bäst kan förväntas "förklara" sanningen hos vissa påstående om världen och dess natur genom att leverera plausibla sanningsgörare för

dess påståenden. Johansson har eventuellt ett bredare förklaringsuppdrag i bakhuvudet. Om så är fallet kan jag bara konstatera att vi talar förbi varandra.

LITTERATUR

Maurin, A-S. 2002. *If Tropes*. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.

Maurin, A-S. 2008. "Does Ontology Matter?", i *Tropes, Universals, and the Philosophy of Mind*, red. S. Gozzano & F. Orilia. Ontos Verlag.

Maurin, A-S. (under utgivning). "A World of Tropes", i *Worldviews, Science and Us: Studies of Analytical Metaphysics*, red. R. Vanderbeeken. Bryssel: World Scientific Publishers.